

O P E N B A R E B I J E E N K O M S T
Antwerpen 20 juni 1978

- - - - -
PARANORMAAL WERKEN. Conclusies werkjaar 77-78
- - - - -

Het is het einde van een reeks van lezingen in deze tijd hebben we ons beziggehouden met o.m. het uitzenden van krachten, bepaalde paranormale zaken enz. Ik geloof dat het nu tijd wordt om conclusies te gaan trekken.

Wanneer je spreekt over de wereld van het paranormale, dan spreek je over een wereld van verbeelding. Niet dat die wereld van het paranormale niet bestaat, maar die is zeer sterk gebonden aan het voorstellingsvermogen van de persoonlijkheid. Alle krachten die paranormaal genoemd worden zijn bij praktisch elke mens aanwezig. Je kunt die krachten gebruiken wanneer u erin gelooft en dat geloven moet dan iets verder gaan dan alleen maar een mentale, of zelfs maar verbale aanvaarding. Geloof in zichzelf is een zekerheid waaraan het geheel van het denkvermogen en van het gevoelsleven mee onderworpen is.

Wanneer je iets gelooft, dan betekent dit dat er een bias is, een beïnvloeding dus in een bepaalde richting van al wat je denkt, wat je doet en wat je zegt. Op het ogenblik dat deze overtuiging zo sterk wordt dat je het gestelde als waar aanneemt, begin je om dit zelf waar te maken.

De kracht die een mens opbrengt, er is wel meer over gezegd in deze tijd, maar deze kracht vormt zich dus op verschillende wijzen. Wanneer we spreken over een genezende kracht bijvoorbeeld dan is het duidelijk dat we in de eerste plaats proberen een denkbeeld over te brengen, namelijk het denkbeeld van genezing, daarnaast probeer je krachten over te brengen op iemand, zodat die genezing gemakkelijker plaats kan vinden en ten laatste, en dit is een proces dat niet bewust plaats vindt, zal een genezer die werkelijk gelooft in hetgeen hij doet, een verandering tot stand brengen in zijn eigen uitstraling. Het wonderlijke is hierbij, dat deze uitstraling dan weerkaatst wordt in de uitstraling, in de aura van de persoon die hij behandelt.

Maar de krachten worden, ongeacht het feit dat je bewust probeert te genezen, sterk beïnvloed door elke voorstelling die je hebt. Wanneer je gelooft in God, dan kan een gebed genezen. Wanneer je gelooft in de geest, dan kan het aanroepen van een geest genezen. Dit betekent niet noodzakelijkerwijze dat die waarden reëel bestaan, begrijp dat wel. De God, zoals u zich die voorstelt, is er misschien niet. Die geest, waarop u zich beroept, bestaat misschien niet eens, maar voor u is het een realiteit. Je brengt bij het gebruik van paranormale krachten in feite een deel van je gevoel van beperking over op iets wat buiten je ligt. Je zegt, ik kan het niet, een ander kan het, die ander werkt door mij. Hierdoor bestaan de beperkingen die ik normalerwijze aan mijzelf vaststel dus eigenlijk niet, en het is dit verplaatsen van de persoonlijkheid waardoor de prestatie mogelijk wordt.

Nu zult u er zich waarschijnlijk van bewust zijn dat men de laatste tijd nogal wat experimenten doet met telepathie, telekinese. De Russen zijn er erg druk mee bezig, en u zult zich waarschijnlijk afvragen hoe dit kan.

Telepathie is een normale eigenschap. Dieren bezitten een mate van telepathisch vermogen waardoor ze elkaar als het ware aflezen. Zeer waarschijnlijk is dit een emotionele telepathie waarbij slechts enkele signalen, die een verdergaande betekenis hebben worden overgebracht, maar het betekent wel dat de relatie tussen die dieren hierdoor bepaald wordt.

Een mens is a priori, laat het ons maar toegeven, toch ook een dierlijk wezen, het voertuig is dierlijk. Hij bezit dus deze kwaliteiten. Wanneer die kwaliteit gebruikt wordt, dan kan je, zeker in het begin, emotioneel aanvoelen. De meeste mensen doen dat dan ook, maar waarom zou je daar bij stil blijven staan? Je kunt je een beeld vormen en dit aan een ander zenden. Experimenten met de rime-cards hebben uitgewezen dat bijvoorbeeld kinderen veel gevoeliger zijn dan volwassenen daarvoor. Dat is ook weer begrijpelijk : het kind heeft minder vooropgezette meningen. Vooropgezette meningen zijn de dood voor de ontwikkeling van paranormale kwaliteiten.

Wil je telekinese gebruiken, dan moeten we ons weer realiseren dat dit verschijnsel normaal voorkomt. Het is niet een wonder dat tot stand wordt gebracht, het is een menselijke kwaliteit en ook soms een dierlijke kwaliteit die onder bepaalde condities spontaan tot uiting komt: de Poltergeist. Maar je kunt die al het ware leren beheersen.

Wat is kenmerkend hiervoor? In de eerste plaats: de telekineet zal over het algemeen onder spanning verkeren en daarbij een wat onstabiele persoonlijkheidsstructuur bezitten. Het is namelijk niet alleen een kwestie van willen, maar ook van een onverschilligheid waarbij eigen bewustzijn verschuift. Daarna wordt een deel van de eigen kracht geprojecteerd en deze verdicht zich zodanig, dat manipulaties daarmee mogelijk zijn.

Als je kijkt naar precognitie en wat daarmee samenvalt, dan kom je al snel tot de ontdekking dat het een kwestie is van dromen in schijnwerkelijkheden. De voorspellende geest is niet, zoals men wel eens denkt, een directe boodschap uit de toekomst, nee, het is een benadering van die toekomst aan de hand van denk- en droombeelden. Wanneer deze echter een voldoende overeenstemming met de hoofdlijn van de waarschijnlijkheidsontwikkeling vertonen, dan blijkt dat uit het geheel van de mensheid verdere details worden afgelezen. Op grond hiervan ontstaan visioenen en deze visioenen, denkbeelden, hebben dan over het algemeen voldoende elementen van waarheid in zich, dat men later zegt : Kijk, dat is uitgekomen. Belangrijk is hierbij wel één ding, dat wil ik u graag eventjes benadrukken: tijdsbepalingen zoals die in dergelijke dromen etc. voorkomen, zijn over het algemeen onjuist. Er zijn onzekerheidsfactoren in.

Wanneer je spreekt over één jaar, kan het ook tien jaar zijn. Spreek je over één maand, dan kan het ook tien maanden zijn. Het is dus niet mogelijk om daar een definitieve bepaling aan te verbinden. Slechts zelden zien wij dat, bij dergelijke dromen, de mensen inderdaad de datum precies aangeven. Er zijn enkele personen die dit doen, maar dan blijkt weer dat ze dit doen door in hun waarneming een datum, een kalender of iets dergelijks in te bouwen en het is die datum en eventueel een uurwerk dat dan dag en uur aangeeft.

Dit laatste werkt het beste wanneer het gaat om natuurverschijnselen.

U zet u hier. U wilt weten wat er aan de hand is. Alle, alle paranormale eigenschappen en kwaliteiten bezit u zelf. U kunt dus alles waarover we spreken en nog veel meer, zelf. U wordt begrensd door uw bewustzijn. Naarmate u zelf iets meer kritisch benadert, naarmate u meer voorbehoud maakt, bijvoorbeeld door te zeggen : maar dit is niet mogelijk- zult u voort uzelf het werken met die kwaliteiten onmogelijk maken.

Nu speelt in het paranormale ongetwijfeld ook de wereld van de geest een rol. Ik wil u herinneren aan zogenaamde uittredingen waarbij mensen dus waarnemen op plaatsen waar ze lichamen niet zijn, waarbij ze visioenen hebben omtrent gebeurtenissen waaraan ze geen deel nemen. Ook hier moet ik er u op wijzen dat u deze kwaliteit allemaal bezit. Maar de wereld van de geest, deze wereld waarin je uittreedt is een wereld die gehoorzaamt aan andere wetten dan de menselijke.

We kennen in hoofdvorm, want verdergonderverdelingen zijn natuurlijk mogelijk, in feite twee uittredingsgebieden: Het eerste is de zogenaamde astrale wereld, de tweede wordt vaak aangegeven als een sfeer of zomerlandwereld.

Een astrale wereld betekent in feite niets anders dan u inschakelen in een bepaald krachtveld of krachtsysteem. Waar dus een astrale uittreding plaats vindt zal die altijd gebonden zijn aan hetzij planeten, hetzij werkzame krachtvelden. Alleen daar namelijk is de verdichting mogelijk. Het samenbrengen a.h.w. van minuscule deeltjes materie waardoor vluchtige, of misschien zelfs meer stabiele beelden tot stand kunnen worden gebracht. De gedachte is echter altijd weer de moedervorm, het is de gedachte die de vorm bepaalt.

Wanneer u in de astrale wereld een monster ontmoet, dan kan dat een monster zijn dat uit uw eigen denken stamt, uw angst bijvoorbeeld. Het kan evengoed echter een monster zijn dat door een ander, om welke reden dan ook, is geconstrueerd. Het zijn geen werkelijke persoonlijkheden.

Vanuit de astrale wereld waarnemen op aarde betekent in feite het zien in negatief. De beste vergelijking die ik hier op korte termijn kan maken is een infra-rood foto, genomen van grote hoogte. Hierop zie je namelijk uitstralingen, maar je kunt die uitstralingen leren vertalen in beelden. Dat is nu wat er gebeurt wanneer je waarneemt vanuit deze astrale wereld. Je neemt de uitstralingen op en zult daarbij bijvoorbeeld dus zeer sterk door warmteverschillen getroffen worden. Je zult daarnaast heel vaak ook de eigen uitstraling van levende wezens aanvoelen. Het zijn deze die je vertaalt in normale beelden van je wereld en op deze wijze komt de omschrijving tot stand.

Het zal u duidelijk zijn dat deze omschrijving een eigen interpretatie pleegt in te houden en zo kun je tot beelden komen als : Ik was bij een piloot in een vliegtuig die in slaap viel en ik heb hem wakker geschud en toen ben ik naar huis gegaan. Een verhaal dat moeilijk te controleren is natuurlijk, maar op zichzelf denkbaar. Hier is de vertaling van de actie zeer waarschijnlijk: droom. Het is een reeks van eigen beelden, iets waarmee men zichzelf als het ware een achtergrond wil verschaffen voor iets waarvan men weet dat dat gebeurd is, maar dat men zonder die vormen niet kan omschrijven.

Ga je naar de sferen toe, zomerland en dergelijke, dan wordt het nog veel moeilijker. Zomerland is een gedachtenwereld, d.w.z. elke gedachte wordt uitgestraald en kan door anderen als een soort realiteit worden waargenomen. Wanneer je leeft in deze wereld dan heb je dus nooit te maken met werkelijke dingen maar alleen met denkbeelden. Het aflezen van die denkbeelden in die wereld zal heel snel voeren tot vertalingen die in overeenstemming zijn met je eigen denken. Hier blijkt ook weer het eigen geloof, je eigen achtergrond, mee beslissend te zijn voor de manier waarop men de eventuele beelden vasthoudt. Dat kun je doen vanuit deze geestelijke wereld. Je kunt in contact komen met een geest, goed. Maar wat is een geest? Een geest is in feite een vorm van energie die bewustzijn bezit. Wanneer je probeert daarmee contact op te nemen dan kun je dus alleen begrijpen wat de ander uitstraalt en dan alleen nog wanneer je zelf daarvoor de corresponderende termen kent.

Nu gaat dat met emoties meestal heel gemakkelijk. Goedheid, wraakzucht, kwaadaardigheid, ach, die voel je wel aan. Moeilijker wordt het wanneer je te maken krijgt met meer expliciete beelden. Je vraagt iemand om hulp, die hulp wordt beloofd, ja, inderdaad. Maar hoe wordt die hulp beloofd? Dat is de vraag. Het blijkt dan heel vaak dat de mens die hulp interpreteert volgens zijn wensen en daarbij zoveel gegevens gaat toevoegen dat de feitelijke boodschap daaronder bedolven raakt.

Wanneer u dus hulp vraagt van de omgeving tijdens een uittreding voor situaties die niet in die uittredingswereld liggen, dan moet u er rekening mee houden dat elke interpretatie op zichzelf van het ontvangene reeds een gevaar van zelfmisleiding inhoudt.

Nu zijn er mensen die zeggen: Ja maar, je kunt toch aan die geest vragen om je te helpen je geestelijke krachten te gebruiken. Dat is inderdaad waar, dat kun je vragen, dan kan die geest het doen. De geest kan slechts die veranderingen in uw bewustzijn aanbrengen waardoor de samenhang van het aanwezige verandert. U zou kunnen zeggen: er kan een schakelaar worden omgedraaid. Maar meer dan dat is niet mogelijk. Wanneer u leeft met een reeks denkbeelden waardoor het u niet mogelijk is bepaalde paranormale kwaliteiten te volbrengen, dan zal die geest u nooit kunnen helpen om ze plotseling wel te volbrengen. Hij kan u wel helpen uw eigen denken, -maar dat gaat meestal geleidelijk- iets te veranderen, waardoor u een nieuwe benadering kunt vinden tot het probleem.

Al deze dingen bij elkaar maken u hopelijk duidelijk dat werken met het paranormale op zijn minst genomen een onredelijke zaak is. Nu heb ik een term gebruikt, zoëven, bij genezing, sprekend van genezing, welke u bekend zal zijn: suggestie. Suggestie is niets anders dan een beïnvloeding. Het heeft niets te maken met het paranormale op zichzelf. Een goed politicus is meestal een goed suggestor, zoals een goede advocaat een goede komediant is en wanneer hij een jury heeft ongetwijfeld ook suggestie zal gebruiken om daarmee een beïnvloeding in zijn eigen voordeel te verkrijgen. En zo kun je doorgaan. Suggestie is dus het uitstralen van een overtuiging en daarbij hoop je dan dat een ander, al is het maar tijdelijk, die overtuiging deelt.

Met suggestie sluit je een deel van het bewustzijn van de ander kort, daar komt het eigenlijk op neer. Maar door die kortsluiting is het wel mogelijk die mens tijdelijk te doen geloven aan kwaliteiten en mogelijkheden die hij normalerwijze voor zichzelf zou verwerpen en daar zit de moeilijkheid.

Wanneer wij werken met het paranormale, -we hebben hier enkele experimenten gedaan, met het uitzenden van kracht o.m. - dan is die kracht reëel aanwezig. U hebt allemaal dus die kracht, elk voor zich. Wanneer we een resultaat bereiken dat overtuigend is, iets wat ook niet altijd zal gebeuren, dan gaat u geloven dat u het kunt. Wanneer u gelooft dat u het kunt, kunt u meer doen, nietwaar? En in deze wereld is het erg belangrijk dat de mens leert zijn geestelijke krachten verder te ontwikkelen.

Wanneer we bezig zijn met het occultisme - och, u kunt heel veel van die gegevens die we u verstreken overal krijgen, maar we proberen ze zo samen te vatten dat ze voor u een suggestieve waarde bevatten, dit is belangrijk, - willen we er u van bewust maken dat u als mens meer kunt dan u stoffelijk redelijk schijnt te zijn. Want in die wereld van nu gaat het er op dit ogenblik maar raar toe.

Er zijn heel veel gevaren waarvan je nu nog niet eens met zekerheid kunt zeggen wanneer ze in verschijning treden, maar die ongetwijfeld in de komende tien jaren manifest worden. Dat zal o.m. betekenen dat het aantal psychisch zieken sterk toeneemt. Let wel, ik heb het niet over gekken of zo, gewoon mensen die psychisch ziek zijn, die spanningen opbouwen die ze niet kunnen ontladen. Dan zou suggestie en daarnaast het gebruik van genezende kwaliteiten een heel goed hulpmiddel kunnen zijn.

Misschien zult u tegenwerpen dat dit dan toch wel door de psychologen kan worden gedaan. Wanneer een psycholoog dergelijke resultaten wil bereiken, dan zal hij ofwel een zeer lange reeks behandelingen nodig hebben, dan wel moeten grijpen naar de super-suggestie: in feite de hypnose. Zelfs dan zal hij vaak niet in staat zijn om al die patiënten te behandelen die zijn hulp nodig hebben en daarnaast, en dat moet u ook begrijpen, zijn er heel veel patiënten die liever niet naar zo iemand naartoe gaan. Daarom acht ik het van belang, dat u in uzelf de kwaliteiten ontdekt om juist die medemensen te helpen om die spanningen als het ware weg te nemen.

En nu weet ik wel dat onze mogelijkheden, wat dat betreft, althans op dit ogenblik, beperkt zijn. We kunnen niet zoveel. Maar u kunt heel veel in uw eigen wereld op uw eigen niveau en wat we nodig hebben is toch in de eerste plaats dacht ik vrede. Vrede op aarde aan allen die van goeden wille zijn. Jawel, maar hoe bepaal je dat van goeden wille zijn? Moet je dat alleen maar doen in vrome termen, of moet je dat van goeden wille zijn eerder vertalen in mensen die in staat zijn en bereid zijn om hun medemensen tot vrede te brengen? Want vrede is niet iets dat je in je eentje hebt, het is iets dat je met anderen deelt. De situatie zoals ik die op het ogenblik inschat op uw wereld, wijst op toenemende geweldplegingen, wijst op toenemende strijd zelfs in de volkeren en misschien zelfs in hetzelfde gezin.

Verdeeldheid door ideeën, idealen, door eisen en wat dies meer zij. Wanneer je begrip hebt voor je eigen mogelijkheden dan ga je niet proberen die andere van zijn ideaal af te brengen, je gaat proberen hem te helpen zijn spanningen te ontladen. Je probeert hem met het idee van zekerheid, aanvaarding te geven en daar kan goed luisteren even belangrijk voor zijn als een suggestieve benadering. Je kunt proberen om die mens, wanneer hij zich niet prettig gevoelt, te genezen. Geef hem wat kracht, geef hem het denkbeeld van genezing, stel hem positief in zodat hij zichzelf niet ziek denkt en laat de rest aan de dokter over.

Wanneer je op die manier te werk gaat, dan kun je die mensen helpen om dus zelf vrediger en tevredener te leven. Hierbij zult u soms in konflikt komen, dat is bijna onvermijdelijk, met de openbare stellingen, opvattingen en datgene wat als een vernis over de maatschappij is gespoten en moraal heet

Deze zaken zijn belangrijk zolang ze voor u belangrijk zijn. In zichzelf is hun betekenis betrekkelijk gering. Het belangrijkste wat je bereiken kunt is vrede met de medemens. Een gevoel van saamhorigheid zal hier als vanzelf wel uit vloeien. Het is niet nodig dat mensen als vijanden tegenover elkaar staan. Het is niet nodig dat mensen elkaars leven vernietigen alleen maar om zo hun eigen gelijk te bewijzen. En toch komt dat steeds dichterbij en ook dat kan zelfs in een gezin plaats vinden, waar iemand zegt: Ja, ik zeg dat het zo is. En als de ander dan nee zegt dan wordt hij op de duur machteloos en woedend en hij zal die ander misschien vermoorden, mishandelen. Zulke dingen zijn niet nodig. De gehele situatie wijst op de noodzaak uw eigen gevoeligheden te gebruiken, uw eigen evenwicht over te dragen aan anderen.

Misschien bent u dat allemaal zo niet met mij eens. Misschien vindt u het heel erg oninteressant, ik kan mij dat best voorstellen, maar laten we proberen de zaak anders te stellen.

Bent u wel gelukkig? Waar bent u eigenlijk zo druk mee in de weer? Waarom moet u uzelf steeds bewijzen? Waarom?

Ja, zeggen de mensen dan, ik wil een bewijs hebben. Dat wilde Judas ook eens. Hij wilde een bewijs hebben dat zijn meester inderdaad de Messias was, de koning die Israël zou verheffen op de troon van Salomon. Jezus had maar één antwoord: Wat ge doen wilt, doe dat spoedig. Kijk, hier heb je de hele situatie: Gelijk is iets wat in een menselijk denken bestaat, in een menselijk brein. De werkelijke waarden zijn tastbaarder en gelijktijdig minder redelijk vatbaar dan je denkt.

Het ontsluiten van het gebied van het occulte, van het paranormale, kan er toe bijdragen dat de mensen elkaar beter gaan leren begrijpen, dat ze beter naar elkaar gaan luisteren, dat ze dichtersamen gaan werken en niet maar proberen elkaar te vernietigen, dat ze respect hebben voor elkaars werk en voor elkaar eh niet proberen alleen maar eigen haan koning te laten kraaien.

Dit is eigenlijk het meest belangrijke wat ik u zeggen kan. Al die andere dingen, och, ze zijn aardig, je kunt er wat mee doen, misschien. Maar het belangrijkste is uw eigen instelling tegenover het leven en tegenover de wereld.

Anderen beïnvloeden is gemakkelijk en is prettig, maar is het nodig?

Moet je niet eerder de mensen de kans geven om zichzelf te zijn? Moet je niet eerst proberen die enorme agressiviteit die in zoveel mensen zich ontwikkelt, te doen afvloeien naar een gebied waar deze energie waardevol bruikbaar is? Vrede op aarde is bijna ondenkbaar en toch zijn er mensen die op aarde vrede weten te vinden. Heel vaak doen ze dat door zich buiten de gemeenschap te stellen, maar wat heb je aan een vrede wanneer je je menszijn daarbij verliest? Wat heb je er aan wanneer je geloof je tot uitverkorene of tot enig wetende verklaart, terwijl je je menszijn in werkelijkheid niet meer volledig beleeft.

U voelt wel degelijk aan wat er gaande is en ik weet het zo goed als u. Wat er gaande is tussen mensen is belangrijk. Niet wat hier misschien op dit ogenblik gaande is, dat gaat voorbij, maar wat er tussen de mensen gaande is. En u bent in staat om aan te voelen waar de fout in uw medemens schuilt, u bent in staat om te zeggen: daar gaat hij verkeerd en dat doet u dan ook regelmatig en luidruchtig, neem ik aan. Maar bent u in staat aan te voelen waarom? Wat is de reden die er achter schuilt? Welke emotionele verwarring schuilt er achter? Welke begripsverwarring speelt een rol? Kunt u dat overzien? Aanvoelen kunt u het, wanneer u wil. En wanneer u dan, niet zoekende uzelf te bewijzen, maar gewoon probeerend een ander te helpen, die mens de kracht geeft, die mens de suggestie geeft, desnoods als het mogelijk is telepathisch afleest, om hem zo in staat te stellen zichzelf te zijn zonder verdeeldheid, zonder spanning. Heb je dan niet iets groots gedaan? Heb je dan niet werkelijk de vrede op aarde bevorderd? O, ik weet het allemaal wel, mensen willen graag spektakel, de parade, de oorlog desnoods voor de vrijheid, de democratie en het vaderland en al die anderz dingen. Ze willen dood en verderf zien om gelijk te krijgen desnoods. Maar je kunt gelijk krijgen zonder dat, wanneer je probeert de juiste benadering te vinden.

De spanning die hier op het ogenblik aanwezig is is er een bewijs van en die spanning is strijdig met de spanningen die in velen van u op dit moment bestaan. Ze doen zelfs vreemde vragen opkomen bij sommigen.

Wat is die spanning dan hier? Is het eigenlijk niet gewoon een katharsis, ontlading van een ogenblik, eventjes een vervagen van de grenzen, waar kun je dat nog vinden?

Zeker, wij uit de geest proberen dat, soms met gebrekkige hulpmiddelen, maar zou het niet bij de mensen zelf thuis horen? Waar is de kerk, waarin de formaliteit wegvalt voor het begrip? Waar is de instantie die niet probeert macht uit te oefenen over de mensen, maar werkelijk met begrip probeert te helpen? Waar zijn de overtuigde groepen die het allemaal zo goed weten? Die anderen in staat stellen langzaam te groeien en zichzelf te worden? Ze zijn er niet. Suggestie? Zeker. Suggestie speelt hier op dit moment een rol en welsprekendheid ongetwijfeld ook. Maar zijn die dingen belangrijk? Is het niet veel belangrijker de waarheid waar het om gaat? De waarheid die zegt: ik kan zelfs op dit ogenblik nog, krachten ontvangen, deel zijn van een gemeenschap, de kracht van die gemeenschap doen samenvloeien en er geven aan hen die vrede nodig hebben. Niet mijn vrede: hun vrede. Of zo ge wilt: Gods vrede.

Het is niet aan mij te bepalen wat goed en kwaad is voor u , voor anderen. Maar vrede is het gevoel voor harmonie, het gevoel van doelbewust met mensen mens zijn, wat voor u zo belangrijk is. Is dat niet het enige waar het opaan komt? O, ik weet het wel, dat allemaal is mooi gezegd, en wat betekent het? Zonder u niets. Het is allemaal niet onjuist, maar hoe kan het ooit iets meer/^{waar}worden wanneer u het niet waar maakt? Hoe kan je al die occulte krachten ooit tot iets positiefs. maken zolang er nog mensen zijn die proberen telepathen te dressereren voor spionage en telekineten om explosies tot stand te brengen.

De geestelijke gaven zijn zo belangrijk niet, het wezen, dat is belangrijk en wanneer iedereen op zijn manier dan iets van die gaven ontwikkelt, niet op een zelfzuchtige manier, maar gewoon proberen er iets van te begrijpen, er iets mee te doen, dan zou misschien de macht van het specialisme ten kwade gebroken kunnen worden.

Weet u wat oorlog is? Jawel. Weet u wat concentratiekampen zijn? Weet u wat de haat tussen mensen doet? Weet u dat allemaal? Hoe is het dan godsmogelijk dat het vandaag de dag nog gebeurt? Wat doet u daar tegen? Niet voor een beter inkomen, een hogere pree, al is het belangrijk voor u, dat gelb of ik graag. Moet je daarmee dan anderen desnoods naar beneden trappen? Is dat zo belangrijk? Een beetje meer aanzien misschien? Jazeker. Moet je anderen daarvoor hun vrijheid ontnemen? 't Is aan u om een antwoord te geven. Maar ik zeg u één ding: alleen de mens die in zich probeert zijn eigen krachten, zijn eigen gaven te ontwikkelen, hoe dan ook en daarmee probeert vrede, wegvallen van spanningen voor zijn medemensen te bereiken, zal er toe bijdragen dat oorlogen en concentratiekampen, haat op aarde wat minder machtig worden.

Dit is het einde van een reeks lezingen: woorden. Woorden zijn niet veel waard. Maar woorden kunnen denkbeelden overdragen. Ik heb u in deze gehele reeks van lezingen en met mij de andere sprekers, geprobeerd voor te houden waar het werkelijk om gaat. Zeker: begrip voor het paranormale, begrip voor uw eigen wereld, begrip desnoods voor de sociologie en de economie en al die dingen die er bij komen, maar in de eerste plaats, begrip voor de medemens. En nu dit, zeg maar testament van een jaar werkzaamheden is uitgesproken, moet ik graag de gelegenheid geven om daar zo u wenst, op in te gaan.....

Ik dank u, kennelijk bent u het grotendeels met mij eens. Vindt u het erg wanneer ik u nog een paar vragen stel?

Denkt u werkelijk, dat wanneer iets als plicht gevoeld wordt, de plicht die een last is je nog verder kan helpen?

Gelooft u werkelijk dat de wereld en de mensen beter worden wanneer ze volgens uw visie worden ingedeeld?

Gelooft u werkelijk dat u het innerlijk leven van uw medemens moogt richten en besturen? Dat doen veel mensen. Ik weet het, het gaat instinctief, u denkt er niet bij na, maar soms ontdek je dat je het doet.

Misschien dat al het voorgaande u dan tot de conclusie brengt: misschien moet ik me eerst een beetje in gaan stellen. Je moet proberen de sfeer aan te voelen, wat er gaande is. En dan moet ik proberen op mijn manier de spanning een beetje weg te nemen. Misschien.

Als je alleen uitgaat van jezelf, kom je nergens. Wanneer je alleen uitgaat van de anderen, kom je ook nergens. Ik ben een mens. Een mens is een egocentrisch wezen, niet egoïstisch, egocentrisch. Het geheel van uw bestaan wordt uiteindelijk bepaald door uw opvattingen. Uw hele beeld van de wereld, vooral wat er voor goed en kwaad is, wordt door u bepaald. U leeft allemaal in een heel klein wereldje, een eng universum, nietwaar. Maar dat aanvoelen, dat gevoelig zijn voor stemmingen, voor sferen, voor spanningen, kan de grans tussen deze wereldjes breken, kan de mensen weer samanbrengen in één wereld. Is dat niet belangrijk?

Denkt u nu niet dat ik u verder wil vervelen met den predikatie dat is helemaal de bedoeling niet, ik heb al meer dan genoeg gezegd. U kunt, op dit moment, alleen door uzelf open te stellen, aanvoelen wat er hier werkelijk aanwezig is. U kunt door uw begrip, o niet voor ons, voor die mensen om u heen, die mensen die u zo dadelijk ontmoet, nu beginnen de mensen weer terug te brengen in één wereld, een wereld waar ook feiten zijn en niet alleen maar illusies die alle feiten vertekenen in de lachspiegel van een overtuiging.

Neemt u me niet kwalijk wanneer ik u vragen heb gesteld die u misschien niet prettig vindt. Vergeeft u mij wanneer ik dingen heb gezegd die u misschien niet had verwacht en niet heb beantwoord aan hetgeen u van mij misschien had willen horen. Maar zoals ik al zei: het is een epiloog vandaag, een slotrede. En in een slotrede kun je niets anders zeggen dan : alle dingen zijn nutteloos. Wanneer de mens niet komt tot een begrip voor een dolon van krachten, van leven, van beseffen met zijn medemens. Wanneer je geen liefde kunt kennen voor de kosmos, inclusief jezelf, is je leven niets waard. En dat is de eindconclusie die je overal zult aantreffen. Als je uitgaat van het gelbof, als je uitgaat van de wetenschap, van het paranormale zoals wij op dit ogenblik doen, van een mystiek, of wat dan ook, je leven is waardeloos wanneer je niet de kosmos lief kunt hebben en jezelf als deel ervan. Het zijn en het leven is nutteloos, tenzij je verbonden bent in besef en in aanvaarding met je medemensen. Je leven is nutteloos, zolang je probeert tegenover de anderen te staan.

Moge de kracht, die alles heeft voortgebracht geven dat steeds meer mensen kiezen voor samengaan waar het mogelijk is en steeds meer mensen afstand doen van de kunstmatig opgebouwde tegenstellingen waarop ze menen hun bestaan te moeten grondvesten. Ik dank u voor uw aandacht.

- - - - -
TOEGIFT

Al wat ik ben en al wat ik denk,
Al wat ik zoek en al wat ik droom,
't is deel van mijn wezen.
En daaruit groeit mijn bewustzijn
Als levende boom,
Die reikt tot de hemel
En stoelt op de aarde.
Die speelt met de zon
En droomt met de nacht.
Laat mij dan mijn wezen
Volledig beleven
Opdat al wat ik ben
Ook in tijd wordt volbracht.

- - - - -